

A Balaton halgazdálkodásának rövid- és hosszú távú stratégiája

A Balatonon folytatott halgazdálkodást az állam halgazdálkodási jogának átruházása alapozza meg. A 2009. augusztus 25.-én létrejött Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. jogutódként lett a halászati jog birtokosa, és ezzel együtt mind a Balaton, mind a Kis-Balaton egyedüli halászati jogosultja, ahol a halgazdálkodással kapcsolatos kötelezettségeket is teljesítenie kellett. A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Somogy Megyei Földművelésügyi Hivatala Vadászati és Halászati Felügyelőség 6/699/2001. sz. határozata alapján 2015. december 31-ig kizárólagos halászati jog illette meg.

A Somogy Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi és Erdőgazdálkodási Főosztály, mint halgazdálkodási hatóság kérelmére elindított eljárás alapján a NÉBIH 2015. november 27.-én kelt határozatával a Balaton és vízrendszere nyilvántartott halgazdálkodási vízterületet **különleges rendeltetésű vízterületté** nyilvánította.

A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. 2015. november 30.-án kelt levelében kérelmet nyújtott be a FM Horgászati és Halgazdálkodási Főosztályához a Balaton és vízrendszere különleges rendeltetésűként nyilvántartott halgazdálkodási vízterület halgazdálkodási jogának vagyonekezelési szerződés keretében történő átruházására. A vagyonekezelési szerződés 2015. december 31.-én aláírásra került, így a Balaton és vízrendszerén a halgazdálkodási jogot a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. gyakorolja 2016. január 1-jétől számított 15 éves időtartamig.

A halászati jogosultsághoz kapcsolódó hatósági határozatok és engedélyek:

- NÉBIH Földművelésügyi Igazgatósága 04.3/5299-4/2015. iktatószámú határozata a Balaton és vízrendszere (víztérkód: 14-002-2-1) nyilvántartott halgazdálkodási vízterület különleges rendeltetésű vízterületté nyilvánításáról.

- FM Horgászati és Halgazdálkodási Főosztályának HHgF/523/2015. iktatószámú vagyonekezelési szerződése az államot megillető halgazdálkodási jog, mint vagyoneértékű jog 15 évre szóló átadásáról.

- Somogy Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi és Erdőgazdálkodási Főosztály Földművelésügyi Osztályának SOH/21/262-2/2016. ügyiratszámú határozata a Balaton és vízrendszerére szóló halgazdálkodási jog nyilvántartásba vételéről.

Előzmények

A Balaton mai formájában közel sem hasonlít ahhoz a Balatonhoz, mely évszázadokon keresztül viszonylag egységes, stabil biotópot alkotott a közvetlen környezetével. Jól tudjuk, már a rómaiak is le akarták csapolni, ahogy Mária Terézia idejében is voltak ilyen irányú intézkedések, de szerencsére ezek a tervek nem valósultak meg. Az újkori Balaton kialakulásának első és egyben döntő lépése az volt, amikor az 1860-as években megépítették a Sió-zsilipet és a déli vasútvonalat. A vízszint szabályozhatósága, a déli berekterületek

végleges levágása a Balaton medréről visszafordíthatatlan, végleges változásokat hozott a tó életében.

Az antropogén hatások azonban tovább fokozódtak: a déli part le lett betonozva, azaz a víz öntisztuló képességét alapjaiban meggátoltuk; idegenhonos halfajokat telepítettünk be (busa, törpeharcsa, stb.), és megkezdődött a nagyüzemi halászat. Az 1950-es években 1300-1700 tonna közötti halmennyiséget fogott ki a halászat (ekkor még a sporthorgászat gyerekcipőben járt, 1-2 ezer főre volt tehető a horgászok létszáma). Az erőteljes fejlődésnek indult mezőgazdaságban katasztrofális méreteket öltött a kemikáliák felhasználása, különféle mérgeanyagok jutottak a Balaton vízrendszerébe. Mindezek együttes hatásaként 1965-ben bekövetkezett az első nagy halpusztulás, melyet attól fogva több kisebb is követett. A sporthorgászat eközben mind létszámában, mind technikailag és módszerileg is elképesztő növekedésen és fejlődésen esett át. Ma ott tartunk, hogy a tó partján évente 80 000 horgász fordul meg, az általuk *dokumentáltan* kifogott halmennyiség pedig 400-600 tonna.

Az iparszerű halászat, a nagyobb halpusztulások, a vízminőség és a halfauna kedvezőtlen irányú változásai egyre súlyosabban érintették a tó őshonos halállományait. A halgazdálkodó felismerte: az iparszerű halászat nem tartható fenn korábbi formájában. A halászat kezdett átalakulni. Az 1974-től telepített busa, mint idegenhonos halfaj lett a fő célpontja az ökológiai jellegű halászatnak, ami az elmúlt időkig a halászati tevékenység létjogosultságát ideologizálta. Emellett vonóhálós halászat is folyt, ami elsősorban a túlszaporodottnak és elöregedettnek ítélt keszegállomány gyérítését szolgálta.

A fentiekből következik, hogy a Balatonban élő őshonos halállományok többségének sorsa egyre nehezebbé vált, szaporodásuk gátolva lett, kihasználtságuk pedig egyre nagyobb méreteket öltött. Jelenleg leszögezhető, hogy a tó halállománya a halászat és a sporthorgászat érdekeit együttesen már nem képes kiszolgálni, különösen úgy, hogy a Balaton halgazdálkodására fordítható források egyedüli előteremtői a sporthorgászok.

Ennek felismerése vezetett oda, hogy Dr. Fazekas Sándor Vidékfejlesztési Miniszter 2013. december 5.-én leállította a balatoni halászatot.

Társaságunk alapvető célja, hogy a Balatonon fenntartható halgazdálkodást folytassunk. Tudjuk, hogy manapság a horgászmodszerral kitermelt hal mennyisége közelít a korabeli időszakok halászzal kitermelt halmennyiségéhez. Mindez a horgászlétszám nagyarányú emelkedésének, valamint a horgászmodszerek tökéletesedésének tudható be. A fentiekből látható, hogy a Balatonból még halászmodszerral is halat kivenni nem lehet, részben a fenntarthatóság okán, részben pedig a fenntartásra fordítható források befizetőinek egyszerű jogsérelme okán. Jelenkorunk problémája az óceánok és tengerek túlhalászata; mit várunk el egy mindösszesen 60 000 ha-os víztértől? A tengeri halak, rákok és kagylók jelentős része akvakultúrákban termelődik meg manapság is, és ez a folyamat, a tengeri akvakultúrák további fejlesztése és bővítése korunk egyik létkérdése.

A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. alapfeladatai

- az állami tulajdonban lévő balatoni halállomány megőrzése és fejlesztése,
- a természetes szaporodó helyek megőrzése, védelme és fejlesztése, élőhely rekonstrukció,
- mesterséges szaporodó helyek kifejlesztése és gyakorlati alkalmazásának bevezetése, fenntartása,
- a Balaton és a Kis-Balaton szükség szerinti szelektív állományszabályozó halászata,

- a hatóság által jóváhagyott halgazdálkodási terv keretében végzett tervszerű haltelepítés,
- tógazdasági haltermelés a balatoni telepítésre kerülő hal előállításának céljából,
- horgászengedélyek kibocsátása, horgásztatás,
- horgászturisztika fejlesztésében való aktív részvétel,
- halórzési tevékenység a Balaton halállományának védelmében,
- a természetes (tavaszi) és rendkívüli halelhullás következményeinek elhárítása, haltetem gyűjtés,
- a balatoni sudárponty valamint a varászlói tükrös fajtafenntartása és szaporítása,
- a lehető leghatékonyabb védekezés a nagy kárókatona (*Phalacrocorax carbo*) ellen.

Alapvető cél a halgazdálkodás olyan módon történő átalakítása és fenntartása, amely a horgászok érdekeit a legszélesebb körben szolgálja, az őshonos halfajok telepítése során igazodik a tó természetes halnevelő és haleltartó képességéhez, erősíti az őshonos halállományok sokszínűségét és megújulási lehetőségét, továbbá hozzájárul a természeti értékek védelméhez és a minőségi turizmus fejlesztéséhez.

Idegenhonos halfajok elleni védekezési stratégia

A busa tekintetében két kérdésre kell választ kapni a tudományos oldal részéről: egyrészt valójában mekkora tömeget képez a Balatonban, másrészt képes-e ott szaporodni. Az első kérdésre eddig meglehetősen eltérő adatokkal szolgáltak a kutatók (2000-10000 tonna között). A második kérdésre a mai napig nem mondta ki a tudomány azt, hogy igen, a busa szaporodik a Balatonban. Mivel a jelenleg tóban élő állomány sokkal fiatalabb az utolsó telepítéssel tóba tett busa koránál, a szaporodás feltételezhető, de azt tudjuk, hogy a Balaton vízrendszerén működő tógazdaságokból rendszeresen szöktek ki fiatalok (előnevelt, egynyaras) kis busák, melyek alkotják a ma élő állományt.

Évente 20-30 t mennyiségben gyűjt össze a cég elhullott busát a Balaton területéről. Az éves elhullás mennyiségében is csökkenés tapasztalható, ahogy a 2013. évben elért 130 t fogás megegyezik a 2012. év 130 t fogásával úgy, hogy közben meg lett duplázva a fogóeszközök (nyakzónáló) hossza. Más egyéb tapasztalatok (horgász- és hajós megfigyelések) is azt mutatják, hogy a busa balatoni mennyisége jelentősen lecsökkent az elmúlt évtizedben. Ha a faj nem szaporodik a Balatonban, és fiatalok állomány sem települ (szökik) be, akkor a busa 25-30 év alatt kikopik a víztérből. **Továbbá látni kell, ha a legkisebb tóban élő becsült mennyiséggel is számolunk (2000 tonna), a korábban végzett busahalászat (évi kifogott 130 tonna) semmiféle busabomba elhárítására nem volt alkalmas!** Ha a kifogott mennyiséget le is vesszük a becsült állomány nagyságából, a maradék 1870 tonna busa nem elegendő vajon a sokat emlegetett busabomba kialakulásához? Ettől persze csak akkor kell tartani, ha valamilyen antropogén hatás (mérgezés) vagy eddig ismeretlen egészségügyi probléma lé fel, ami tömegesebb elhulláshoz vezethet (hasonlatosan az 1965-ös nagy halpusztuláshoz, vagy az 1991. évi angolnapusztuláshoz).

Cselekvési tervek:

1. Törvényi szabályozás

Törvényileg kell tiltani, hogy a Balaton vízgyűjtőjén létesült halastavakban ne lehessen busát kihelyezni és termelni. Ezzel megakadályozható, hogy a tavakból fiatal korban (zsenge, előnevelt, egynyaras ivadék) esetleg kiszökő halak alapját adják egy újabb busapopuláció felnövekedésének, másrészt havaria helyzet (halastavak gátszakadása) bekövetkeztekor

kétnyaras- vagy piaci méretű busák sem tudnának a Balaton vízfolyásába kerülni. Társaságunk a kezelésében levő tógazdaságokban egyáltalán nem szaporít és nevel busát.

2. Szelektív halászat

a. Amennyiben kedvező hidrometeorológia környezet áll be (június eleje, nagy mennyiségű csapadék, meleg, 23-24 C-os vízhőmérséklet), a busák nagyobb tömegben jelenhetnek meg a befolyókon (Nyugati-övcatorna, Keleti Bozót). Itt rekesztő halászattal, vagy külső halágyba való becsalással a hal megfogható. Ez az ideális állapot azonban csak ritkán (4-5 évente) szokott fennállni.

b. Ki kell dolgozni a Balaton vízterében, *alkalomszerűen, célzottan, szelektíven* végezhető busafogás módszerét. A korábban GPS jeladóval megjelölt busák tartózkodási helyén alkalmazott hidegvízi (lefagyás előtt, jégolvadás után) halászat helyes technológia esetében eredményes lehet.

Halutánpótlás saját termelésű népesítő anyaggal

A Balatonon folyó halgazdálkodás egyik legfontosabb és legkényesebb feladata a minőségi, megfelelő korosztályú, egészséges halállományok mesterséges pótlása. Az őshonos halfajok nagy többsége még manapság is képes jól megújulni (keszegfélék, garda, süllő, kősüllő, balin), míg vannak halfajok, melyek szaporodása gátolt (compó, széles kárász), vagy teljességgel akadályozott (ponty), elsősorban a megváltozott környezeti tényezők miatt. Néhány halfaj kihasználtsága erős (süllő, balin), éppen ezért fontos feladat e halfajok megfelelő korosztályú tenyésztőanyaggal való pótlása.

A halfajok pótlása során tekintettel kell lennünk a tóban fellelhető természetes táplálékkészlet mennyiségére is. A víz tisztulása miatt a planktonikus táplálékszervezetek mennyisége valóban csökkent az elmúlt 20 évben, ugyanakkor rendelkezésre állnak olyan táplálékszervezetek, melyek hatalmas tömeget képeznek, és szinte korlátlan mértékben biztosítják az őket fogyasztó halfajok növekedését. Ilyen táplálékszervezet a vándorkagyló (*Dreissena* fajok), mely elsősorban a ponty, de a keszegfélék (bodorka, karikakeszeg, dévérkeszeg kifejtett (3-4 nyaras) példányai) számára is hasznosítható.

Alapvető fontosságú célkitűzés, és mihamarabb el kell érnie a Társaságnak, hogy a Balatonba telepített hal teljes egészében saját termelésű legyen!

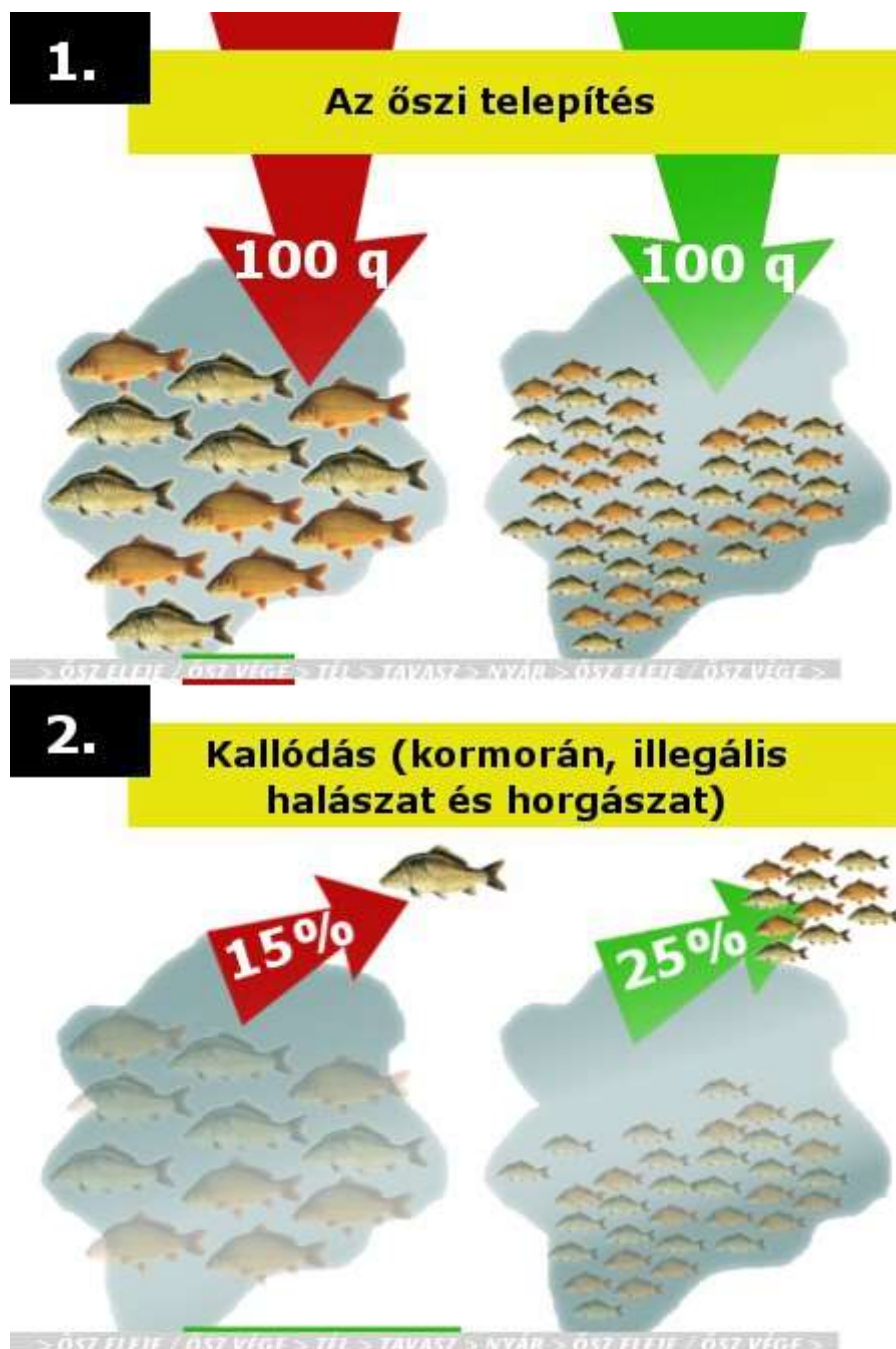
Indokok:

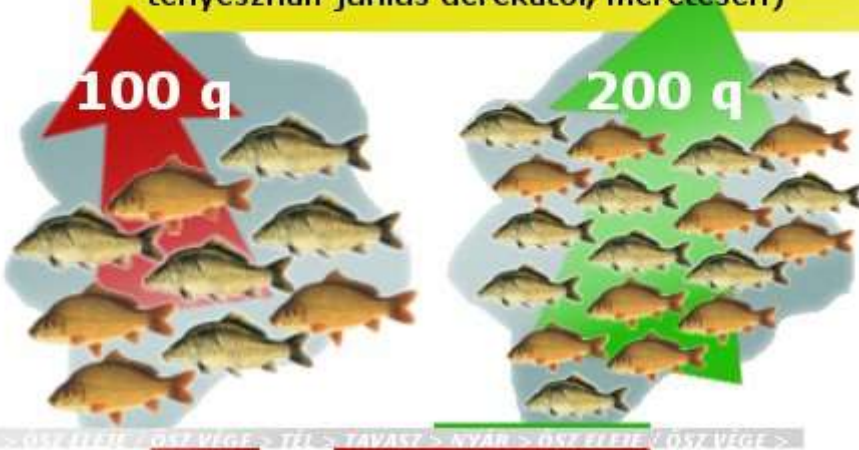
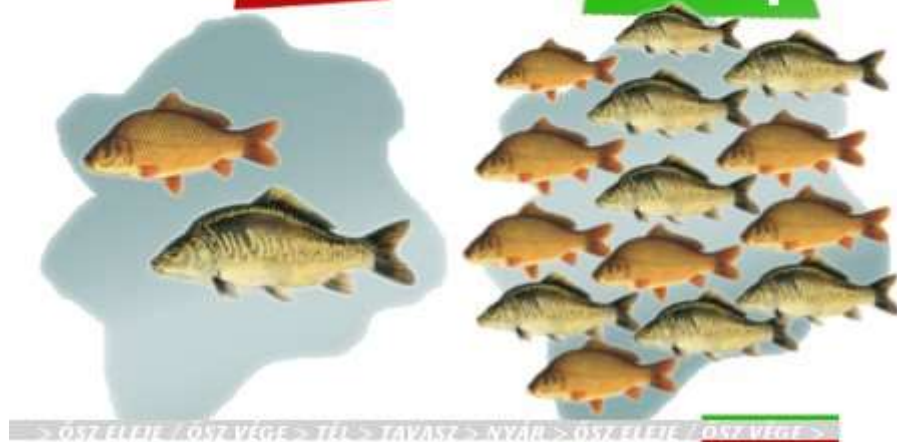
1. piaci viszonyoktól való függőség kiiktatása (közbeszerzés)
2. gazdaságossági szempontok
3. halegészségügyi szempontok
4. nyomon követhetőség
5. biztonságos tenyésztői munka
6. megfelelő minőségű tenyésztőanyag

Mindaddig, amíg a termelési ciklushoz szükséges halfajok valamennyi korosztályának az előállítását nem tudja Társaságunk saját kézben tartani, akkor ki van szolgáltatva a piaci viszonyoknak. A Balatonba telepítendő halmennyiség előállításához elégséges ugyan a rendelkezésre álló tógazdasági terület, de az ahhoz szükséges alapanyag megtermeléséhez már

nem. A biztonságos tenyésztői munka és a majdan telepítésre kerülő halállományok nyomon követhetősége is csak akkor valósítható meg, ha ennek a kritériumnak Társaságunk meg tud felelni. Ökonómiai szempontból is fontos, hogy a Balatonba kerülő hal saját előállítású legyen, hiszen az előállítás önköltsége jóval a piaci ár alatt van. Nagyon lényeges követelmény az is, hogy csak egészséges, parazitáktól, vírusoktól, fertőző betegségektől mentes halak kerüljenek a Balatonba, ami csak és kizárólag saját, állategészségügyileg folyamatosan felügyelt termelési körülmények között valósítható meg teljes biztonsággal!

Legnagyobb tömegben a ponty szorul pótlólagos népesítésre. Nem mindegy azonban, milyen fajtájú és korosztályú hal kerül betelepítésre. Az alábbiakban ábrákkal szemléltetve mutatjuk be kialakítandó telepítési stratégiánkat. Mindezzel azt igyekeztünk illusztrálni, hogy a népesítés okszerű végzésével hogyan lehet kihasználni a Balatonban, mint természetes vízben rejlő hozamfokozást.

3.**Sporthorgászati kihasználtság a szezonban**(horogéretten telepített hal: egész évben;
tenyészhal: június derekától, méretesen)**4.****A tóban maradt állomány a következő évi őszi telepítés idején****30 q****200 q**

Süllő esetében a rendelkezésre álló kutatási eredmények és tapasztalok alapján elmondható, hogy csak az egynyaras (10-20 dkg/db) korosztály kihelyezésével érhető el eredmény. Az ekkora méretű süllőnek már biztosított a táplálék ellátottsága, és rövid időn belül (2 év) horogéretté növekedhet.

Fontos feladat az érzékeny halfajok népesítése is. Itt a compó és a széles kárász rendszeres, lehető legnagyobb mértékű népesítése elengedhetetlen, valamint meg kell oldani az erősen kihasznált balin állományának mesterséges pótlását is. A korábban faunaalkotó menyhal visszahonosítása is középtávú terveink között szerepel.

A Balaton halgazdálkodásának egyik alappilléret a saját termelésű, kontrollált körülmények között megtermelt népesítő anyag jelenti. Ehhez nélkülözhetetlen a tógazdasági háttér. Középtávú terveink között a legfontosabb, hogy a korábban

tulajdonban lévő tógazdaságok (Balatonlelle-Irmapusztá, Buzsák, Fonyód, Móríchely) mielőbb Társaságunk vagyonkezelésébe kerüljenek.

Az állami tulajdonban lévő balatoni halállomány megőrzése

A balatoni halállomány megőrzése többretű feladat. Egyrészt biztosítani kell az őshonos halállományok számára a nyugodt szaporodást, védeni kell a túlzott horgászati terheléssel szemben, másrészt biztosítani kell, hogy a halállományból hasznot csak az arra jogosultak – a törvényes kereteket betartva – húzhassanak. Mindezt a törvényi szabályozáson túl a helyi adottságok figyelembevételével a balatoni horgászrendben is kiemelt figyelemmel kell szabályozni.

1. Ahhoz, hogy az őrzés hatékony legyen, a helyi halőrök képzettségét, létszámát és technikai felszereltségét javítani kell.
2. Együtt kell működni az állami halóri szolgálattal, munkakapcsolatot kell kialakítani társegyesületekkel (Velencei-tó, Tisza-tó) halőrzési szakembereivel.
3. A jogszabályok által biztosított büntetési tételek tapasztalati szintű, időszakos átértékelése mind a jogszabályalkotókkal, mind azok alkalmazóival elkerülhetetlen!
4. A különösen kirívó szabály- és törvénytérteket külön szabályzatban kell összefoglalni

Természetes szaporodóhelyek, élőhelyek fenntartása és fejlesztése

Megfelelő halbölcsők kialakításával, a természetes szaporulat növelésével, pontos telepítéssel, az ívóhelyeken a horgászat időszakos szüneteltetésével a horgászati lehetőségek hosszabb távon bővíthetők, a tevékenység eredménye jobban érzékelhetővé válik. A Balaton őshonos halállományának megőrzése, értékes halfajaink szaporodásának elősegítése érdekében felül kell vizsgálni a korábbi természetes szaporodóhelyek helyreállításának, elérhetővé tételének lehetőségét. Hosszú távú terveink szerepelnek olyan projektek is, melyeket önerőből nem tudunk megvalósítani. Erre forrást a 2016-ban elnyert GINOP 2.3.2.-15-2016-00004 számú projekt biztosít (*A balatoni horgászati célú halgazdálkodás fenntarthatóvá tételének megalapozása a halfauna rekonstrukciója és a táplálékbázis hasznosulásának vizsgálata alap- és alkalmazott kutatási módszerekkel*), melyet konzorciumban nyert el Társaságunk. Ebből a forrásból megvalósítható a süllő- és keszegfélék szaporodását elősegítő szubsztrátumok kifejlesztése és legyártása, a kősüllő és balin szaporítása és tógazdasági nevelése, valamint az invazív vándorkagyló fajok (*Dreissena*) kitermelése tógazdasági haltakarmányozás céljából. Régi álmom, hogy a jelenlegi déli-parti berekterületek egy részét becsatlakoztassuk a Balaton vízrendszerébe azért, hogy az ott kialakított ívóhelyeken a tó őshonos halállománya részben meg tudjon újulni. Ezt a célt részben szolgálja az a halrács, ami a Földművelésügyi minisztérium forrástámogatásával készült el a Nyugati-övcatornán. Szintén az élő- és ívóhely fejlesztéshez kapcsolódik az a tervünk is, miszerint a Balaton medrében néhány száz, egyenként 50-100 négyzetméteres, szórt kövezéssel létrehozott mesterséges akadót hozunk létre, elsősorban a süllő természetes szaporodásának elősegítése érdekében (másodsorban a köveken, mint kiálló felületeken megtapadó vándorkagylók a pontyok táplálékbázisát fogják növelni). Reméljük, hogy ez utóbbi fejlesztésekre célirányos pályázati források elérhetőek lesznek a közeljövőben.

A Kis-Balaton II. ütem befejezésének során megépítésre került mind a 4T, mind a 21T műtárgyhoz egy-egy hallépcső, melyek a Balatontól a Zalaig biztosíthatja a halak számára az átjárhatóságot. A II. ütem területén a vízkormányzás tervezésénél az őshonos halfajok igényeit is figyelembe vették. Megvalósítás alatt áll a Kis-Balaton szűkös horgászhelyeinek rekonstrukciója és bővítése.

Halpusztulások kezelése

Kiemelt jelentőségű halgazdálkodási feladat az elhullott halak begyűjtése, ami a turisztikai elvárások miatt is folyamatos tevékenység, nem lehet nagyobb haváriák esetére korlátozni.

Ez a probléma nagy mennyiségben egyrészt a szokásos tavaszi, nagy tömegű természetes elhullásnál jelentkezik, másrészt a betegségek, fertőzések okozta elhullás esetén. Kis mennyiségű, szórványos elhullás állandó jelleggel, egész évben előfordulhat a halak elöregedéséből, megbetegedéséből, fizikai sérüléseiből adódóan. A rendkívüli (mint az 1965. évi nagy halpusztulás, vagy az 1991. évi angolnapusztulás), tömeges halpusztulások esetére vészforgatókönyvvel rendelkezik a cég, ekkor a mentésítésben a teljes személyi- és eszközállománynak részt kell vennie.

Horgászturisztikai fejlesztésekben való részvétel

2016. január 1.-től hazánk természetes vizein tilos a kereskedelmi célú halászat. Ennek megfelelően mindenhol a horgászat, mint rekreációs tevékenység érdekeit szem előtt tartva kell a halgazdálkodást folytatni, természetesen összhangban a környezeti és természetvédelmi érdekekkel.

Ebből a szempontból a Balaton, mint horgászvíz jelentősen eltér a többi természetes víztől. Míg a Dunán vagy a Tiszán fontos turisztikai szempont lehet a horgászat, addig a balatoni turizmusnak a horgászturizmus csak igen kis szeletét képezi. Ettől függetlenül nem elhanyagolható a fejlesztése, hiszen a tó elsősorban szezonon kívül (tavasszal és ősszel) jelenthet potenciális célpontot a horgászok számára.

Hátrányok:

1. A hosszú partszakasz (210 km) ellenére csak kevés parti horgászhely érhető el. Ennek oka a déli parton a sekély víz, a beépítettség és a strandokon való horgászati tilalom, az északi oldalon pedig a náddal benőttesség.
2. A kikötők mólói sem szolgálhatnak maradéktalanul horgászati célokat.
3. A nyílt vízi horgászat során az időjárás (gyakori erős szelek, viharjelzés) korlátozó szerepet játszik.

A parti horgászhelyek bővítésére gyakorlatilag nincs esély, de vizsgálni kell, hogy mely partszakaszokon lehet fejlődést elérni (például Tihany, Gödrös). Itt az önkormányzatokkal egyeztetve, azokkal közreműködve van lehetőség a fejlesztésre.

A nyíltvízi horgászat fejlesztése alapvető feladat. Ehhez további csónakkikötők, sólyaterek létrehozására van szükség.

Ki kell alakítani és támogatni kell az ún. kísért horgászatot. Létre kell hozni a guide képzés, mint szakma követelményrendszerét. A munka során együtt kell működni a tóparti önkormányzatokkal és a helyi horgászegyesületekkel.

A horgászturizmus fejlesztését célzó terveink között vannak rövid- és hosszú távú programok egyaránt. A rövidtávon megvalósítható tervek közül az on-line jegyváltás már megvalósult, elérhető valamennyi, internetes hozzáféréssel rendelkező horgász számára. A horgászturizmus fejlesztését szolgálja a balatoni bojlis horgászat rendezett és szabályozott körülmények közötti gyakorlásának lehetősége is, melyre 2015. évtől lehetőség van.

Társaságunk számára közvetlen fejlesztési lehetőség is mutatkozik. A keszthelyi Süllőfészek Vendégház ez irányú kihasználtságát fokozni kell, valamint a keszthelyi halásztelep és kikötő horgászturisztikai célú átalakítását meg kell kezdeni. A 2016. évben elnyert FM támogatás (195 MFt) keretében erre lehetőség nyílik, melyhez Társaságunk 100 MFt saját forrással járul hozzá.

Minőségi Magyar Hal és a „Balatoni hal” oltalom alatt álló földrajzi jelzés elnyerése

2017-ben Társaságunk elsőként a hazai haltermelők közül az irmapusztán és buzsákon termelt ponty, valamint az irmapusztai tógazdaságban előállított süllő elnyerte a Minőségi Magyar Hal tanúsítványt. Ezzel olyan tógazdaságban termelt halat tudunk a vendéglátósok asztalára tenni, mely a szigorú minőségi követelményeknek megfelel, ízében tiszta, mérsékelt zsírtartalommal rendelkezik, és kielégítheti a legigényesebb fogyasztói elvárásokat is.

Már az Uniós bizottság előtt van a „Balatoni hal” OFJ jelzés megszerzése érdekében előkészített pályázatunk, mely a hazai minősítésen sikeresen szerepelt. Ez az oltalom alatt álló földrajzi jelzés területileg a Balaton és vízrendszerére vonatkozik, tehát az időszakosan Balatonból kifogott (pl. Sió-zsilip nyitásakor csapdás módszerrel), valamint a Balaton vízrendszerén létesített akvakultúrás termőhelyekről származó őshonos halfajok nevesíthetők balatoni halként. Természetesen az élőhelyi származáson túl a magas minőségi követelményeknek is meg kell felelni a terméknek. Társaságunk szintén egy GINOP-os forrás keretében dolgozik egy olyan K+F+I projekten, ami a Balatonban élő vándorkagyló fajok (*Drerissena polymorpha* és *bugensis*) kinyerésével, majd tógazdaságban történő feletetésével igyekszik a Balatonban élő pontyok húsminőségével megegyező minőségű terméket előállítani, mely kielégítheti a legmagasabb vendéglátói igényeket is.

Társadalom, önkormányzatok bevonása a feladatok megvalósításába

A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit ZRt. működése során kiemelt jelentőségűek a közszolgálati, közhasznú feladatok, így tevékenységét az érintett önkormányzatokkal, helyi társadalmi szervezetekkel, MOHOSZ-szal, kutatókkal konzultálva látja el.

Tekintettel arra, hogy a Balatonnal kapcsolatos kérdések kiemelt közérdeklődésre tartanak számot, minden intézkedésnek a lehető legszélesebb nyilvánosság előtt kell megvalósulnia, illetve folyamatosan tájékoztatni kell a társadalmat a tervezett intézkedésekről, az elért eredményekről.

A horgászokkal való közvetlen kapcsolatot az évente megrendezésre kerülő Balatoni Horgász Konferencián túl Társaságunk honlapja, valamint a szövetségekkel és helyi horgászegyesületekkel való napi kapcsolattartás mutatja. Társaságunk 2016. január 1.-től speciális jogállású tagja a MOHOSZ-nak, ahol egy elnökségi taggal közvetlen és nagyon szoros munkakapcsolatot tud a legfőbb érdekvédelmi szervezettel fenntartani. El kell érni, hogy a balatoni haltelepítéseket (melyek teljesen nyilvánosak) mind több horgász szervezett körülmények között, aktív részvételével segítse és ellenőrizze.